

Arrest

nr. 126 678 van 3 juli 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 9 december 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 november 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 mei 2014.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CHATCHATRIAN, die loco advocaat P. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 12 november 2013 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende zending van 13 november 2013 ter kennis wordt gebracht, betreft de bestreden beslissing.

1.2. Verzoeker wordt op 26 februari 2014 in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie ten gevolge van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 februari 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ontvankelijk wordt verklaard.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking van 12 mei 2014 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In deze beschikking, die op 13 mei 2014 per aangetekende zending aan de partijen werd overgemaakt, werd – evenals in de nota met opmerkingen – vastgesteld dat een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing verzoeker geen nut kan opleveren gezien de – overeenkomstig artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet en artikel 52/3, §1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen – dubbele gebonden bevoegdheid van verweerder om opnieuw dezelfde beslissing te nemen.

2.2. De voorzitter wijst er ter terechtzitting op dat uit informatie die door verweerder bijkomend werd overgemaakt blijkt dat verzoeker een aanvraag om verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet heeft ingediend die op 13 februari 2014 ontvankelijk werd verklaard, waarna hij op 26 februari 2014 in het bezit werd gesteld van een attest van immatriculatie.

In het proces-verbaal van de terechtzitting van 12 juni 2014 staat in dit verband als volgt vermeld: *“De verzoekende partij bevestigt dat zij thans een legaal verblijf geniet en stelt dat dit gegeven niet verenigbaar is met het bestaan van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, zodat het voor de rechtszekerheid en de duidelijkheid in het rechtsverkeer is aangewezen om deze beslissing te vernietigen. De voorzitter verwijst naar de rechtspraak van de algemene vergadering van de Raad waarin deze redenering wordt gevolgd. De verwerende partij repliceert enkel dat de afgifte van het attest van immatriculatie en het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten berusten op verschillende rechtsgronden.”*

De Raad wijst op het arrest met nummer 112 609 van 23 oktober 2013, uitgesproken in algemene vergadering, waarin het volgende werd gesteld: *“Verzoekster heeft derhalve opnieuw een verblijfsgrond in afwachting van een beslissing ten gronde over haar aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen. Zij heeft op grond van artikel 7, tweede lid van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet met name recht op een attest van immatriculatie en kan derhalve niet meer het voorwerp uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten op grond van de hoofdvaststelling dat zij zich op illegale wijze in het Rijk bevindt op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet. Daargelaten de vraag of de afgifte van een attest van immatriculatie al dan niet de impliciete intrekking van het bestreden bevel tot gevolg heeft, is het aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden bevel uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig getroffen werd of niet. [...]”*

Verzoeker, die zich in een gelijkaardige situatie bevindt zoals deze die aan de grondslag lag van voormeld geciteerd arrest van de algemene vergadering van de Raad, kan derhalve worden gevolgd in zijn betoog dat hij nog belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing, dit in het licht van de rechtszekerheid. Door louter te stellen dat de afgifte van het attest van immatriculatie en van het bevel om het grondgebied te verlaten op verschillende rechtsgronden berusten, weerlegt verweerder het betoog van verzoeker niet.

Rekening houdend met bovenstaande heeft verzoeker aannemelijk gemaakt alsnog te beschikken over het wettelijk vereiste belang bij huidig beroep. Hij heeft derhalve de grond van de beschikking van 12 mei 2014 weerlegd, waardoor deze niet langer standhoudt. Verzoeker heeft eveneens aannemelijk gemaakt dat de in casu bestreden beslissing dient te worden vernietigd, waarbij verweerder ter terechtzitting in de mogelijkheid werd gesteld – en van deze mogelijkheid gebruik heeft gemaakt – zijn opmerkingen te formuleren met betrekking tot verzoekers betoog ter terechtzitting en de verwijzing door de Raad ter terechtzitting naar het bovenvermeld arrest van de algemene vergadering van de Raad.

De Raad besluit derhalve dat het bevel om het grondgebied te verlaten van 12 november 2013 voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid uit het rechtsverkeer dient te worden gehaald en te worden vernietigd. Er is dan ook geen reden meer om uitspraak te doen over de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep opgeworpen door de verwerende partij in haar nota.

3. Korte debatten

De bestreden beslissing wordt uit het rechtsverkeer gehaald aan de hand van een nietigverklaring ervan. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij in haar nota.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 november 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA